

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 73 - februar 2016

Regner Grasten

Filmproducent

NÆSTEN

11.000.000 biografbilletter!

Se de sidste års medlemsblade på
www.glostrupbio.dk/sofa

Få et uforpligtende, ugentligt nyhedsbrev som mail
tilmeld dig på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for

Ansvarshavende: *Arne Christensen*

Redaktør: *Holger Pedersen*
redaktionen@glostrupbio.dk

Eget tryk
Oplag: 550

Glostrup Bio

Bryggergårdsvej 2, 2600 Glostrup
Billetter: 4396 0201 / www.glostrupbio.dk

Biografleder: *Lotte Warming*,
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Sofarækken

Formand : *Arne Christensen*,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk
www.glostrupbio.dk/sofa

3 Formandens klumme

Regner Grasten

4 I Gyngemosen

Filmbyen i Gyngemosen
Kaotisk og morsomt interview
Her og nu

8 Jeg er vokset op med film

Kreative forældre
Alternative skoleår

11 Fra Plakatopsætter til producent

ABCinema
Klaptræet på Kulturvet
Alexandra og Slagelse

12 Lille firma med stor produktion

Familiefirma - og næsten 11.000.000 biografbilletter
Flyvende start og økonomisk nedtur
Over 30 film på 30 år
Askepop - på scene og film

17 Film er folkets kunst

God underholdning for mindst mulige omkostninger
Vi laver ikke film for anmelderne

19 Hvad har vi i vente?

Tanne
Næste generation, Maj og Puk
Status før en rund fødselsdag

21 Billeder fra Regner Grasten Film

23-24 Musik i Bio - på lærred og scene

Formandens Klumme

1916 bliver et festligt år i Glostrup

Glostrup har 825 års jubilæum, og *Glostrup Bio* er naturligvis med til at fejre dette. Det er imidlertid ikke alene vores by, vi vil fejre i 2016, men sandelig også os selv! 16. september 1916 åbnede den første biograf i *Glostrup* på hjørnet af *Heggelunds Allé* og *Hovedvejen*. Dennes ejer, familien *Langebek*, flyttede biografen over *Hovedvejen* til dens nuværende adresse i 1947.

Vi var tidligt på færde i *Glostrup*. Bare 12 år efter, at *Danmarks* første biograf, *Kosmorama* i *Østergade*, var åbnet, byggede muremester og købmand *Anton Nielsen* en biograf i *Glostrup*. *Kosmorama* er for længst lukket, men *Glostrup Bio* lever i bedste velgående.

2016 bliver sandsynligvis også året, hvor en ny forening vil se dagens lys i *Glostrup*: *Foreningen Glostrup Kulturhus*. Overvejelserne om en ny forening opstod, fordi det – på trods af kommunalbestyrelsens velvilje – ikke længere blev muligt at støtte biografen med så stort beløb som hidtil. Dette ville støde mod nogle *EU*-regler og en ny filmlov.

I skrivende stund ligger et forslag til vedtægter og samarbejdsaftale hos politikerne i *Glostrup Kommune*. Vort håb er naturligvis, at politikerne også vil støtte den nye forening, der ikke er omfattet af de nævnte regler og love.

Selv om tankerne om en ny forening opstod ud af økonomisk nød, er det nu ikke en helt fremmed tanke. I *Sofarækken* har vi længe talt om, hvordan vi styrker alle de lidt alternative initiativer, vi forsøger os med. I de år, *Sofarækken* har drevet biograf, har vi eksperimenteret med andre former for arrangementer i vores hyggelige sal. Den bliver således efterhånden brugt til meget andet end "blot" almindelig biografdrift. Byens foreninger kan låne salen til deres arrangementer. *Glostrup Musikskole* holder koncerter i salen. *Ungdomscentret* låner salen til fremvisning af egne film. Vore filmklubber benytter salen. Vi har særlige forestillinger for omegnens skoler. Salen bliver brugt til foredrag. Og senest er vore mange koncerter kommet til.

Der er travlhed i vores sal – ofte med meget, der ikke har med traditionel biografdrift at gøre. Alt sammen noget, som vi mener kan give byens borgere nogle gode, kulturelle og mangfoldige tilbud. Disse tilbud vil vi samle i *Foreningen Glostrup Kulturhus*, som skal arbejde sammen med *Biografforeningen Sofarækken*, som dermed fremover skal koncentrere sig om alle de aktiviteter, der er omkring selve filmforevisningerne.

Dette vil være endnu et tegn på, hvor levedygtigt og stærkt et foreningsliv, vi har omkring vores hyggelige biograf, der til september har eksisteret uafbrudt i 100 år.

Arne Christensen

Regner Grasten

Filmproducent

I Gyngemosen

Filmbyen i Gyngemosen

Når man taler om filmbyer, tænker de fleste nok på *Nordisk Film* i *Valby* eller *Zentropa* i *Avedøre*. Man finder imidlertid også en filmby i *Søborg*/*Gladsaxe* i *Danmarks Radios* tidligere domicil, også kaldet *TV-byen* i sin tid. *DR* holdt til her fra 1963 til 2007, hvor efter virksomheden successivt flyttede til *Ørestad*. *DR* laver dog fortsat tv i *Gyngemose Park*, som det hedder nu. Især nogle af de mange tv-serier og store shows, der ikke er plads til ude i *Ørestad*. Så nu er de gamle studier i *Gyngemosen* åremålslejede.

I *Gyngemose Park* er der, ud over en masse lejligheder og et privathospital, en stribe firmaer med tilknytning til film og tv. Det største af disse firmaer er *FilmGEAR*, der leverer alt til tv- og filmproduktion lige fra studier i *Risby* og *Gyngemosen* til kameraer, lyd, lys og film-busser. *FilmGEAR* står således f.eks. for al teknikken bag *Broen III*, *Vild med Dans* og *X-Faktor*, ligesom *Regner Grasten Produktion* f.eks. har fået lavet *Hvidsten Gruppen* og andre film i studierne i *Risby* og *Gyngemosen*.

Midt i dette virvar af filmudstyr og rekvisitter finder man et par godt gemte kontorer, hvor *Regner Grasten Film* holder til.

Der er ikke engang et skilt på døren.

Luftfotoet (© *Mogens Ladegaard*) er fra dengang, *DR* ejede hele området. På det nye billede ses toppen af et af de gamle tv-studier til venstre. I bygningen til højre finder man *Regner Grasten Film*.

Kaotisk og morsomt interview

Det var svært at få en aftale om et interview med *Regner Grasten*. Ikke fordi han ikke havde lyst – slet ikke – men han har frygteligt travlt. Det lykkedes at få et løfte om en times tid i hans frokostpause den 14. januar. Jeg ankom til *Gyn-gemosen* og fandt adressen. Gik derpå igennem et rekvisitlager og fandt en venlig mand, der fulgte mig hen til en anonym dør på en lang gang med kontorer. Her sad to yngre filmmedarbejdere og arbejdede med hver sit. Men ingen *Regner Grasten*.

Jeg fik en hyggelig snak med *Ves Møller Rasmussen*, freelance produktionsassistent og location manager på nogle af *Regner Grastens* film, f.eks. den aktuelle *Villads fra Valby*. Efter at have hentet en kop kaffe til mig – han forudså forsinkelsen! – fortalte *Ves*, at han lige var kommet hjem fra *Gran Canaria* efter de sidste optagelser af ungdomsfilmene *EN-TO-TRE NU*, som lige nu er ved at blive klippet. Filmen er ellers optaget bl.a. i *Svendborg* og på *Thurø*. Jeg fik lejlighed til at se traileren på hans *Apple*. Filmen så smuk ud, kønne billeder ledsaget af dejlig musik. Og jeg noterede mig lige, at man i et kort glimt ser en bus, der er på vej til *Grasten*, en lille by på *Thurø's* sydlige del.

Endelig ankom *Regner Grasten*, lettere forpustet og med en telefon, der ofte ringede. Han undskyldte ventetiden, og måtte samtidig beklage, at han kun havde en halv time. 15 minutter inde i interviewet ringede journalist *Helle Kastholm* fra *Ekstra Bladet* for at få et telefoninterview. Det tog 18 minutter!

Derefter slappede han så meget af, at jeg fik den nødvendige tid. Så det endte med, at mikrofonen først blev slukket efter en time, hvorefter jeg fik en rundvisning. Det blev et dejligt og lattermildt interview med en charmerende blanding af selvbevidsthed og selvironi.

Hustruen, *Tove*, kom forbi med besked et par gange. Hun er fra *Skive* og oprindeligt sygeplejerske. *Tove* har f.eks. arbejdet på *Nordvang*. "Så hun var jo velegnet til det galehus, som *Ragner Grasten* Film nogle gange ligner!", grinede han. De blev gift i 1983, og lige siden har de arbejdet tæt sammen.

Vi fik os anbragt i en kantine, der er fælles for dem, der arbejder i huset.

Her og nu

Ves fortalte mig om jeres nye film, *EN-TO-TRE NU*, der har premiere 4. maj, og som de sidder og klipper på henne ad gangen.

Den er baseret på en af de mest læste ungdomsromaner de senere år, skrevet af *Jesper Wung Sung*. Det er en sindssyg god historie, og vi er lige blevet færdig med optagelserne på *Gran Canaria*. Det er årsagen til, at jeg har så travlt, at det måske går lidt ud over dig. *Internettet* fungerede så dårligt dernede, at vi ikke kunne sende optagelserne hjem løbende. Derfor er vi kommet bagud med klipningen, og premieredatoen skal jo holde. Vi skal være færdige med klipningen i morgen!

Filmen er optaget i *Svendborg*, *Odense*, *København* og *Gran Canaria*. Meget af den forgår i *Grasten*. Min far hed oprindeligt *Bent Petersen*, men da det blev for upraktisk for en journalist, antog han et nyt navn efter familiens sommerhus i *Grasten*. Så det var da lidt sjovt.

Jeg har her i julen som operatør kørt *Villads fra Valby* et par gange og har set noget af den. Den er rigtig god, og jeg synes, det er smart med sangeren, der ligesom i *Cat Ballou* fra 1965 virker som fortæller, der holder sammen på historien. Og nu er *Villads* indstillet til en *Robert* for årets bedste børnefilm.

Villads er da pissegod, det med *Robert*-nomineringen er så til gengæld ikke så godt – det skal vi lige vænne os til! (griner). Folk er glade for filmen, der er en stille og rolig fortælling. Det er en af de første to film, der har fået støtte fra *Det Danske Filminstituts* lavbudgetinitiativ.

Jeg elsker *Cat Ballou*, og det var en af de første film, vi kørte i *Alexandra*. Men ideen med sangeren er nu nok mere inspireret af *Babe*, *Den Kække Gris*, om grisen, der helle-re ville være fårehund.

Øverst ses en original megafon, som især stumfilmstidens instruktører betjente sig af. Ved siden af ses en lille tromme, som angiveligt har været brugt i den første *Far Til Fire*-film fra 1953.

Nederst ses den cykel, som *Villads* brugte i *Villads fra Valby*. Se side 6.

***Martin Schmidt*, der har arbejdet som instruktør på et par af *Regner Grastens* film, og som har skrevet bogen *Mig og Regner Grasten* (2009):**

Han vil bestemt ikke nøjes med at have det økonomiske overblik. *Regner* blander sig i alt. Han har en mening om alt. Og jeg fornemmer, at han er vant til at få sin vilje.

Mange filmproducenter er lidt usynlige i deres måde at producere på. Men det kan man i hvert fald ikke beskyldes *Regner* for at være. Han viser præcist, hvad og hvem han er, når man møder ham.

Jeg er vokset op med film

Kreative forældre

Din far, *Bent Grasten* (1925-2004), var journalist, manuskriptforfatter og bl.a. filmkritiker på *Information* og senere *Ekstra Bladet*. Din mor, *Kirsten Stenbæk* (1920-1994), var malerinde og instruktør på teater og film. Du er enebarn, og du har ikke det med film fra fremmede?

Jeg er jo simpelthen vokset op med film. Vi var ofte ude med min far, når han skulle anmelde film. Det skete dengang på den måde, at anmelderen så filmen sammen med publikum til premieren. Efter filmen tog min far direkte op på avisens redaktion og skrev anmeldelsen.

Det synes jeg var sundt og fornuftigt i modsætning til i dag, hvor anmelderne ser filmene ved særforevisninger i en næsten tom sal.

Min mor var oprindeligt kunstmaler. *Richard Mortensen* var faktisk hendes ven og mentor. Sammen med min far grundlagde hun i 1962 *Collagegruppen*, en eksperimenterende teatergruppe med tilknytning til *Studenterscenen*. Min mor var en typisk kunstner, og hun gad ikke, hvis det var for let. Den verdensberømte teatermand, *Elia Kazan*, tilbød hende engang at sætte *Eugène Ionesco* absurde teaterstykke, *Næsehornet*, op i *New York*. Det gad hun ikke!

Nu ville hun hellere lave film, for det var sværere.

Ægteparret *Bent Grasten* og *Kirsten Stenbæk* med deres enebarn, *Regner Stenbæk Grasten*.

Det er ikke en mikrofon, men bare en skruetrækker, der kalder smilet frem hos den lille *Regner*.

© Privatbillede, hentet på BT' hjemmeside.

Mine forældre var nogle af de første udenfor *Frankrig*, der lod sig inspirere af den nye bølge, som blev startet af *Truffaut, Godard, Chabrol* m.fl. De lavede anarkistiske og eksperimenterende film, f.eks. *Fantasterne* (1967), *Lenin, Din Gavtyv* (1972) og *Kærlighed ved Første Desperate Blik* (1994) samt en del tv-film. På en måde var de den tids *Lars von Trier* (griner).

Jeg har i min barndom haft min gang både på *Ekstra Bladet* og i *Det Danske Filmstudie* i *Lyngby*, den tids *Zentropa*.

Alligevel har du engang som barn sagt, at du i hvert fald ikke ville have noget med film at gøre, når du blev voksen.

Det var fordi, jeg syntes, det var så vanskeligt for min far og mor at lave film. Så det skulle jeg i hvert fald ikke! Men så mødte jeg nogle kammerater, dengang jeg arbejdede i *ABCinema*, der brændte for film. Senere startede vi *Klaptræet*, og så begyndte det ene at tage det andet. Pludselig var jeg fanget af det.

Som barn boede I på *Frederiksberg* lige overfor *ABC Teatret*. Her optrådte din farbror, *Kjeld Petersen* (1920-1962) i flere omgange, ofte sammen med *Dirch Passer*. Din far har skrevet en fin bog om sin bror. Du var 8 år, da *Kjeld Petersen* døde som kun 41-årig. Har du nogen erindringer om ham?

Kjeld Petersen er fem år ældre end sin bror, *Bent Grasten* (født *Petersen*), *Regners* far. Billedet af *Kjeld* og *Dirch* er taget af *Per Pejstrup* ©.

→ Privatfoto © *DFI*.

Det er meget, meget lidt, jeg kan huske. Faktisk kun en enkelt ting. *Kjeld* spillede i 1960 i farcen *Harvey* nede på *Allé-Scenen*. Her spillede han en konstant fuld mand, der slæbte rundt på en usynlig, to meter høj kanin ved navn *Harvey*. Jeg kan bare huske, at han dengang forærede mig en kanin.

Jeg vil da gerne her sige, at jeg har dyb foragt for filmen *Dirch*, lige som *Judy Gringer* også har det. Filmen giver et fuldstændig forkert billede af *Dirch* og *Kjeld*. Så råt var det altså heller ikke, og de fik lov at gøre, hvad de ville, rent kunstnerisk. De levede bare hårdt.

Hvorfor dog ikke bare fortælle den gode historie i stedet for?

Alternative skoleår

Du har allerede nævnt *ABCinema*, der lå på *Rådhuspladsen* fra 1973 til 1989. Den vender vi tilbage til. Du nåede også at lave ravage på et par skoler inden da? For eksempel var du ved at blive smidt ud af *Bordings Friskole*?

Jeg blev faktisk smidt ud! Min far og mor gik op og talte med den gamle *Bording*, så det ordnede sig. Den senere forfatter, *Peter Høgh*, blev derimod smidt ud. Det er den skole, han skriver om i bogen *De Måske Egnede*. Jeg er faktisk nævnt i bogen som den eneste elev.

Uddrag fra *Peter Høghs* bog, *De Måske Egnede*, © *Gyldendal* 1993.

Det var stjerner af Guldpapir, som *Karen Ærø* påklæbte formningsarbejderne efter kvalitet. En del folk fik nul stjerner. Mange fik én, nogle fik to. Nogle ganske enkelte opnåede tre. Fik man tre gange, modtog man foruden æren en brun papirpose med frugt. I de to år systemet havde fungeret, var det kun *Regner Grasten*, der senere blev filmproducent og meget kendt, der havde fået frugt, og kun én gang.

Jeg var jo overhovedet ikke autoritetstro.

Jeg fik altså lov at gå 7. klasse ud, og skiftede derefter til realklassen på *Skt. Jørgens Gymnasium*.

I gymnasiet blev det rigtig sjovt, da jeg fandt ud af at lave en filmklub for eleverne. Jeg startede ambitiøst med *Luis Buñuels* avancerede film, *Dagens Skønhed*, den med *Catherine Deneuve*. Der kom ikke et øje! Senere fik vi mere gang i den. Dengang kørte vi med 16 mm. ruller og havde kun én fremviser, så vi optrådte med bl.a. sketch og dans mellem rullerne. Det tog noget med en 3-4 timer, og der kom 8-900 mennesker. Vi slog skoleballerne. Jeg begyndte at tænke, at det kunne da godt være, der var noget der, man skulle gøre mere ved. Det med film.

Jeg begyndte at læse fransk på universitetet. Men det varede nu ikke så længe. Det var helt forfærdeligt. Så gik jeg lidt rundt på et filmstudie – det gad jeg heller ikke.

Dengang redaktøren af dette blad i 2007 begyndte også at arbejde som operatør, var den største udfordring, når filmen kom i mange små ruller, kaldet akter. De skulle så klistres rigtigt sammen på 2-3 store spoler. Det var risikabelt arbejde! Jeg fik at vide, at det var noget, *Regner Grasten* havde fundet på for at spare penge hos udlejeren. Da jeg kom ind på det, grinede han bare smørret.

Fra plakatopsætter til producent

ABCinema

Så er vi tilbage ved *ABCinema*. Biografen havde flere sale og lå fra 1973-89 på *Rådhuspladsen* i *Palads Hotels* bygning. Nu ligger *Gloria Bio* og *Ripley's Believe Or Not* på adressen.

Det er en meget sjov historie. Min far var jo filmanmelder på *Ekstra Bladet*, så *Henrik Sandberg*, der ejede både *ABCinema* og *Cinema 1-8* (de første danske biografteatre med flere og små sale /Red.), ville jo gerne ansætte filmanmelderens søn til at sætte plakater op. Det fik jeg 450 kr. for hver fjortende dag. Hvad for "glemte" at fortælle *Sandberg*, var, at han faktisk sagde op på *Ekstra Bladet*. *Sandberg*, der havde regnet med mere medvind i anmeldelserne, blev stiktosset, og jeg troede, jeg blev fyret. Det blev jeg dog ikke.

Vi var en flok unge omkring den biograf, som nogle gange i branchen er blevet kaldt *ABCinema*-mafien, fordi vi alle senere fik indflydelse på filmverdenen som direktører og chefer i branchen. *Poul Erik Olsen*, der arbejdede som filmoperatør på den frække biograf *Cinema 1-8*, blev jeg senere kompagnon med i *Klaptræet* og *Alexandra* biografteatrene.

Klaptræet på Kultorvet

Du havde gang i mange andre ting omkring 1975. Sammen med *Per Holst* startede du udlejningsselskabet *Kærne Film*. Det varede ikke så længe. Samtidig forsøgte du dig med at udgive et blad, *Underholdning Her & Nu*. Der udkom kun ét nummer. På et tidspunkt havde du et firma, der påtog sig markedsføring af andres film. Men så blev du biografteater.

Poul Erik Olsen og jeg startede *Klaptræet* på *Kultorvet* i en tidligere dametøjsforretning, der stod tom. Der var kun plads til 68 stole. *Klaptræet* var meget inspireret af små parisiske biografteatre, der kørte reprise, og vi startede faktisk med *Marx Brothers*, *Fred Astaire & Ginger Rodgers* og den slags. Nede i en kælder hos *Columbia Film* fandt vi ti ældgamle tegnefilm, som vi fik gratis. De blev en mægtig succes.

Billedet af *Regner Grasten*, der sætter titler op på *ABCinemas* facade er fra *Martin Schmidt: Mig og Regner Grasten* (2009).

Alexandra og Slagelse

Så fik du rådighed over mange flere biografstole – i den fine, gamle *Alexandra* biograf i *Nørregade*.

Poul Erik Olsen og jeg havde fået fat i en, der solgte stoffer – altså klædestoffer! Ham fik vi til at investere i *Alexandra*. Det fik vi skam op at stå, så vi var pludselig biografdirektører samtidig med, at vi arbejdede videre i henholdsvis *ABCinema* og *Cinema 1-8*. *Frederik Honoré* var også med i *Alexandra*. Han kørte for resten, mens han læste på universitetet, også film i *Hawaii Bio*. Senere gik det jo så meget godt med hans karriere (han blev marketingsdirektør i *Nordisk Film /Red.*).

Vi lagde flot ud, men der er jo kun én sal, og det var lidt svært at få fyldt de 800 pladser op. De fleste andre biografer i nabolaget – og der var mange dengang – havde flere sale. Vi kørte flere store premierer og f.eks. også et juleshow, som blev en kæmpesucces.

Langt senere købte *Tove* og jeg også biografen i *Slagelse*. Vi havde den kun i kort tid, inden vi solgte den igen. Det var lærerigt, og jeg vil påstå, at det ikke er mange, der kan løbe om hjørner med mig, når det gælder biografdrift.

Lille firma med stor produktion

Familiefirma – og næsten 11.000.000 biografbilletter

Regner Grasten Film blev grundlagt af *Tove* og dig i 1985. Der er, målt på antallet af film og på solgte biografbilletter, tale om et af *Danmarks* største produktionsselskaber, men der er i dag ingen fastansatte ud over familien. Familiens firmaer drives da også fra privatadressen på *Lykkevej* i *Charlottenlund*. Over 10.000.000 millioner biografbilletter og over 30 film. Det er dog en post!

Det er faktisk næsten 11 millioner nu. *Villads fra Valby* går jo også fint for tiden. I det daglige er det kun mig og *Tove*, der er fastansatte. Vi kører tæring efter næring. Vi er ret skrappe til at producere vores film, og vores budgetter ligger 25-30 % under de andre produktionsselskabers. Vi synes da også selv, at vi er helt gode til at ramme de film, folk gerne vil se. Siden 1990, hvor vi var ved at gå ned med en stor gæld, har vi ikke haft ansatte.

Den spraglede trøje er fra en *Walter & Carlo* film, kasketten er fra *Tarok* og skelettet fra en tredje film, som *Regner Grasten* ikke lige kunne komme i tanke om.

Flyvende start og økonomisk nedtur

Det begyndte jo egentlig meget godt med filmene om *Walter & Carlo* (1985-) og *Kampen om den Røde Ko* (1987). De blev i hvert fald en succes hos publikum. Derefter kom en stribe film med mindre held. f.eks. *Den Røde Tråd* (1989) med *Shu-bi-dua*, *Kais Fødselsdag* (1990) og – vel nok din ringeste film: *Bananen – Skræl Den Før Din Nabo* (1990). Den er en slags kultfilm i dag, men dengang i 1990 sparkede filmen næsten benene væk under det unge produktionsselskab?

Vi var lige ved at gå konkurs allerede i 1990, hvor vi havde lavet nogle film, der ikke gik så godt. Den sidste af disse var *Bananen – Skræl Den Før Din Nabo!* Den blev en frygtelig film! Jeg havde hyret mig selv som instruktør, og det har jeg ikke forsøgt mig med siden.

På en måde er den film en af dem, vi har tjent mest på. Når vi står overfor et problem, kan jeg ofte huske noget lignende fra "*Bananen*" – og så gør vi det ikke (griner).

Da skyldte vi pludselig 7 millioner væk. Så lavede vi *Krummerne*, der lige netop reddede os – den indbragte 8 millioner. Der lærte vi at lave en lille firmaorganisation, hvor vi hidtil havde haft flere ansatte. Dem måtte vi så fyre, så der kun var *Tove* og mig tilbage og en bogholder, der kom en gang om ugen. Jeg skriver mange manuskripter selv under pseudonymet *Torvald Lervad*, og vi har vores eget udlejningsselskab, *Regner Grasten Filmudlejning*, som *Tove* står for. Så vi klarer meget selv nu, og vi var godt forberedt, da den økonomiske krise kom til branchen.

Vi knokler altså også meget.

Regner Grasten a la *Steven Spielberg*. På jakken ses den ulyksalige banan, og på kasketten står "SHIT HAPPENS". Det må man sige.

BT © Fotograf ukendt.

Det er den klogeste disposition, vi nogensinde har truffet. Filmbranchen er en af de fantastiske brancher at arbejde i, fordi alt nu om stunder er freelance. Vi hyrer alle dem, vi skal bruge til vores film, og vi har kontrol med alle faser.

Vi besluttede også dengang, det var ved at gå galt, at vi aldrig nogensinde ville skyde vores private penge ind i en film. Det fraveg vi så, da jeg pludselig skulle til USA for at lave film. Der tabte vi så hele dynen igen. Det var dengang, jeg absolut skulle lave en amerikansk remake af *Kærlighed ved Første Hik* (*The First Time / Love at First Hiccup* (2010) /Red.). Den gav os en monsterlussing på en 10-11 millioner.

Mine piger spurgte: "Nå, har du så udlevet din drøm?". Og jo, det havde jeg så, og det handlede jo bare om at komme op på hesten igen.

Vores næste film var *Hvidsten Gruppen*. Og den solgte jo fantastisk.

Over 30 film på 30 år

Derefter fik I jo mange succeser med film i serier. Børnefilm, ungdomsfilm, familiefilm. Den første film om *Krummerne* kom i 1990, og den seneste i 2015. Filmene om *Anja & Victor* startede med *Kærlighed ved Første Hik* i 1990, og den sidste kom i 2008. Og nu er der måske startet en ny serie med *Villads*?

Vi forfølger naturligtvis en succes, f.eks. *Krumme*, *Anja & Victor* og *Villads*, men vi stopper, når vi føler, at der er ved at gå fabrik i det.

Der skal blive ved at være noget udfordring i det.

Regner Grasten modtog sammen med instruktøren *Anne Grethe Bjarup-Riis* publikumsprisen for *Hvidsten Gruppen*. Filmen solgte i 2012 over 760.000 biografbilletter.

BILLED-BLADET © Krestine Havemann

Vi skal jo heller ikke glemme de store film, som både blev kunstneriske og økonomiske succeser: *Det Forsømte Forår* (1993), *Kun en Pige* (1995) og *Hvidsten Gruppen* (2012). *Tarok* (2013) fik vel en lidt mindre begejstret modtagelse.

Tarok gik da helt godt, og vi tabte da kun et par millioner.

***Anne Grethe Bjarup-Riis*, der har instrueret *Hvidsten Gruppen* og *Tarok* og er udset til at instruere *Tanne*, fortalte til *Film i Glostrup Bio* nr. 59 i 2012 bl.a.:**

Regner og jeg har tidligere haft et fantastisk samarbejde. Den første roman, som jeg skrev sammen med *Trine Appel*, *Send mere Sex*, var oprindeligt et manuskript til en film, hvor *Regner* hjalp os med at skrive manuskriptet. Ved denne lejlighed blev *Regner* simpelthen min mentor, og det er han stadig. Man skal ikke tage fejl af *Regner*, der godt kan finde ud af at lave dybde og struktur i et manuskript. ... Så ringede han med det her projekt (*Hvidsten Gruppen* /Red.) – jamen, så faldt jeg jo om! Et er jo at lave en kortfilm på 17 minutter, men det er noget helt andet at stå med sådan et stort historisk projekt. Vi samarbejdede superfedt, og nu skal vi også samarbejde på en anden storfilm, den om *Tarok*.

På en hylde står en tung udgave af *Bodil*-statuetten. Den er normalt lavet af fint porcelæn, men denne udgave er af tungt og solidt messing. Det er publikumsprisen for årets bedste drama: *Hvidsten Gruppen*. Også ved *Robert*-uddelingen opnåede *Hvidsten Gruppen* at få publikumsprisen.

***Familien Gregersen* (2004) var stort anlagt, men blev ikke den succes, der var ventet. Da jeg interviewede dens instruktør, *Charlotte Sachs Bostrup*, beordrede hun mig nærmest til at få set den. Hun sagde, at den er meget bedre, end de fleste tror.**

Den blev dog set af 160.000 mennesker, og *Charlotte* er en genial instruktør. Jeg har imidlertid fortrudt meget omkring den film, og det ærgrer mig den dag i dag. Vi havde lavet en 5-timers version af den, som var meget vellykket. Men så fik vi kolde fødder og skar den ned. Vi overvejede at lave den til to film, men så blev vi pludselig nervøse og endte med at skære den ned til 3½ time.

Det skulle vi aldrig have gjort!

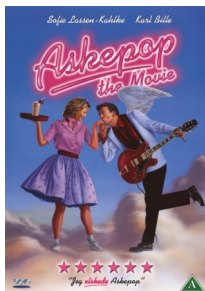
Askepop – på scene og film

I foråret 2002 fik *Regner Grasten* succes i en helt ny boldgade, da musicalen *Askepop* spillede for fulde huse i *Glassalen* i *Tivoli*. Det er en historie fra 1950'erne om *Mille* (*Sofie Lassen-Kahlke*), der sammen med sin mor åbner en milkshakebar, hvor de unge kan hænge ud og lytte til jukeboksen. Teksten er skrevet af *Regner Grasten* selv under hans pseudonym, *Torvald Lervad*. Den blev selvfølgelig straks også lavet som film.

Jeg fik ikke talt med *Regner Grasten* om *Askepop*, så det følgende er citeret fra en artikel i *Berlingske* (*Dorthe Myhre*) fra 2001.

"Jamen, jeg gør det her, fordi det er sjovt. I aftes var jeg inde i *Glassalen* til langt over midnat og stod bare og nød det. Det er jo her, jeg har oplevet alle de store stjerner; *Viktor Borge*, *Mills Brothers*, *Tommy Steele* osv. Det vækker minder. Det er ikke første gang, jeg skriver tekster, jeg skrev faktisk *Sunes Familie* og de sidste 12 afsnit af *Brødrene Mortensens Jul*. Skriveriet opstod, da *Regner Grasten* kom og sagde, at nu manglede skuespillerne teksterne, og så gik *Torvald Lervad* i gang og fik sit gennembrud".

Regner Grasten peger på et skilt, der står på toppen af en reol. *Milles Mælkepop* står der på neonskiltet, der er fra *Askepop – The Movie* (2003).

Charlotte Sachs Bostrup, der har instrueret flere af *Regner Grastens* film fortalte til *Film i Glostrup Bio* nr. 65 i 2014:

Regner er et meget fint menneske, som er dybt engageret i det, han foretager sig. Han var så frisk at give mig en chance for at komme i gang med at lave spillefilm. Vi havde et rigtig dejligt samarbejde, og han har også været en virkelig ven for mig.

På et tidspunkt blev mit liv rigtig hårdt. Min eksmand gik konkurs med et stort produktionsselskab, og vi fik en ordentlig økonomisk bet. Da var *Regner* simpelthen så sød. Han sagde: "Hvis du nu laver de her to film for mig, får du et beløb på forhånd, så du kan blive boende i dit hus osv.". Det var inden, vi overhovedet havde talt om kontrakt. Det var virkelig flot af ham.

Han er en super person og en meget dygtig filmmand.

Film er folkets kunst

God underholdning for mindst mulige omkostninger

Jeg gætter på, at det, der egentlig motiverer jer, ikke så meget er at tjene en hulens masse penge til jer selv, men mere at generere midler, så der er råd til noget nyt. Det opnår I ved at underholde for mindst mulige omkostninger. Kan det formuleres på den måde?

Det kan vist ikke siges mere præcist!

Er film for dig ikke både noget med kvalitet og noget med købmandsskab?

Købmandsskab? Jeg er ikke varm på at bruge det ord. Film startede som folkets kunst, og det er det stadig. Det glemmer mange af os filmfolk ofte. Film blev skabt for dem, der ikke havde råd til teatret. Det er folket, der er basis for filmene, og det er også folkets krav, der er grundlaget for filmene i dag. Hvis du glemmer det, glemmer du filmens ånd. Så kan du jo godt kalde det købmandsskab, men hvis du ikke har respekt for, at filmkunst er folkets kunst, går det ikke. Faktisk er publikum meget længe fremme i skoene end os, der laver filmene. Publikum ved ikke altid, hvad det vil have, men det vil i hvert fald have fornyelse. Hvis vi begynder at lefle for publikum, får vi bank.

DaBuf, Danske Børne og Ungdomsfilmklubber, som Glostrup Filmklub for Børn og Unge naturligvis er medlem af, udgiver bladet *Pråsen*. Bladet uddeler en pris, en *Prås*, hvert år til en person, der har udført tjenstfuldt arbejde og/eller formidling af billedmedier for børn og unge.

I 2008 gik prisen ikke til én person men til *Tove* og *Regner Grasten*. Prisen er på 10.000 kr. og en illustration, her en tegning af *Rina Kjeldgaard*.

Nogle gange prøver vi at analysere, hvad det er, publikum ikke vil have. Så er det sjovt at overraske med noget, som folk alligevel bliver glade for. Hvis anmelderne så også kan lide det, er det skønt, men det er ikke dem, vi laver film for. *Tove* og jeg har faktisk besluttet, at vi gerne vil rykke lidt nu. Lave noget andet. Lige nu er vi sammen med min datter, *Puk*, ved at producere en film i *New York*. Det er en rigtig art-film, som *New Danish Screen* er gået ind i. Men det er stadig en film med respekt for publikum. Med vores nye ungdomsfilm, *EN-TO-TRE NU* tager vi også nogle chancer.

Mange tv-serier er faktisk mere oppe på mærkerne end mange af de film, der får gode anmeldelser og filmpriser. Hvis man bliver ved med at se bagud for at kunne kalde det kunst, bliver det ikke rigtig godt. Derfor kan du ikke kalde det købmandsskab, det vi laver, men hellere respekt for folket.

Vi laver ikke film for anmelderne

Har kvaliteten kunnet følge med i det tempo? Der har gennem årene været mindre gode anmeldelser af mange af jeres film.

Faktisk har vi fået ret gode anmeldelser på det sidste, ret skræmmende (griner). Selv om de gennem årene har været hårde ved os, har jeg det rigtig godt med anmeldere. Alle de websites, hvor enhver kan gå ind at anmelde, er ikke vores kop te. Vi vil hellere have bank af en professionel anmelder end ros af en amatør på nettet.

Vi laver aldrig film med henblik på anmelderne, men udelukkende på publikum. Det er mig dog meget magtpåliggende at pointere, at det er godt, at anmelderne er der. Det er en vigtig demokratisk institution. Man er nødt til at have professionelle anmeldere, f.eks. hvis der pludselig dukker en nazistisk film eller noget andet alt for krænkende op.

Jeg er dybt bekymret over, at den professionelle anmelder er ved at forsvinde fra aviserne. Vi er da glade, når vi får en god anmeldelse, men vi tager det også til os, hvis vi får tæsk. Hvis vi finder kritikken rigtig, retter vi os naturligvis efter det.

Jeg synes, der er en tendens til, at anmelderne ofte er skeptiske på forhånd, når du har sat dit navn øverst på en filmplakat?

De producenter, danskerne kender navnet på i dag, er jo *Peter Aalbæk* og *Regner Grasten*. Det er vi jo selv ude om, og det kan da godt give lidt bagslag. "*Ålen*" og jeg har været venner i mange år, og vi forsøgte os også med et samarbejde for år tilbage. Det gik også meget godt, men der var nogen, der ikke syntes, at det var smart, at *Zentropa* og *Regner Grasten Film* arbejdede sammen. Pludselig kunne vores projekter bare ikke få støtte.

Jeg vil påstå, at du kan ringe op til hvilken som helst anmelder i dag, og de vil i hvert fald have respekt for os.

Hvad har vi i vente?

Tanne

Der har allerede været skrevet meget om filmen *Tanne*, der skal handle om *Karen Blixens* unge år. *Bille August* ville ikke være instruktør alligevel, så du valgte *Anne Grethe Bjarup-Riis*, som har instrueret *Hvidsten Gruppen* og *Tarok*. Hvornår får vi den at se?

Den har været svær at få finansieret, og f.eks. har vi haft rigtig svært ved at få tv med til at finansiere. Indtjeningen på en film skal jo ikke alene komme fra biograferne, men også fra tv, dvd og streaming, og tv er ofte med til at finansiere filmen. På tv kigger man desværre meget bagud på seertal og den slags, så de er ikke meget for noget, der er for nytænkende.

Vi er sikre på, at filmen kan blive en kæmpemæssig succes, så den skal nok komme. Manuskriptet er der, og det hele er klar. Så vi kunne starte optagelserne i morgen. Seriøst tror jeg på, at filmen kommer i 2018. Den vil blive engelsksproget, men den skal optages i *Danmark*. *Karen Blixen* er jo meget kendt i udlandet, så der har filmen også et stort potentiale.

Lige som den aktuelle "*The Danish Girl*", der jo også handler om danskere.

Næste generation, Maj og Puk

Jeg har hørt, at jeres yngste datter, *Puk*, måske vil føre familiefirmaet *Regner Grasten Film* videre en dag?

Det vil hun bestemt ikke! Hun er blevet filminstruktør. Vi troede godt nok, at hun ville føre biksen videre, men det vil hun så ikke (griner). *Puk* fungerer her i firmaet som bestyrelsesmedlem og manuskriptkonsulent.

Hun har gået på flere filmskoler, bl.a. en af verdens allerbedste, *NYU Tisch School of the Arts*, i *New York*. Efter tre uger der ville hun være instruktør. Det er hun så også ret god til. I denne tid er vi ved at lægge sidste hånd på en film, "37", som hun har instrueret.

Vi er producenter på filmen, men har hyret et produktionsselskab i *New York* til det praktiske.

Jeres ældste datter, *Maj*, har så valgt en karriere udenfor filmens verden.

Hun er jo også med i bestyrelsen her, det er vi alle fire. Vi laver ikke en film, uden at vi alle fire har snakket om det. *Maj* er faktisk vores strateg, så hun laver vores langtidsplaner. Og vi følger dem altså – og de virker! (griner). Hun er ved at færdiggøre sin *Ph.d.* på *Copenhagen Business School, Centre for Modern European Studies*. Det er noget med, hvordan vestlige principper går ind og dominerer styreform og lovgivning i de nye demokratier mod øst.

Status før en rund fødselsdag

Det er for tidligt at gøre status. Du bliver jo kun 60 år den 1. april i år. Men alligevel. Digteren *Tom Kristensen* boede sine sidste år på *Thurø* – i *Grasten*. Han skrev i digtet *Stilleben fra 1953* som et omkvæd: "- hvad var det jeg ville?".

Er det alt sammen gået, som du ville det, fra du fik interessen for film med hjemmefra?

Danskerne er jo vokset op med vores film. Dine børn og børnebørn er det. Det er ret stort på denne måde at være en del af danskernes hverdag. Det er der ikke ret mange producenter, der kan påstå.

Nu er *Villads fra Valby* jo indstillet til en *Robert*-pris, det er vi meget glade for, for det er filmarbejdernes egen pris.

Om jeg har opnået det, jeg ville? Ja, helt sikkert! Jeg er bare ikke glad for datidsforamen.

Jeg er her endnu, og der er meget mere, jeg vil.

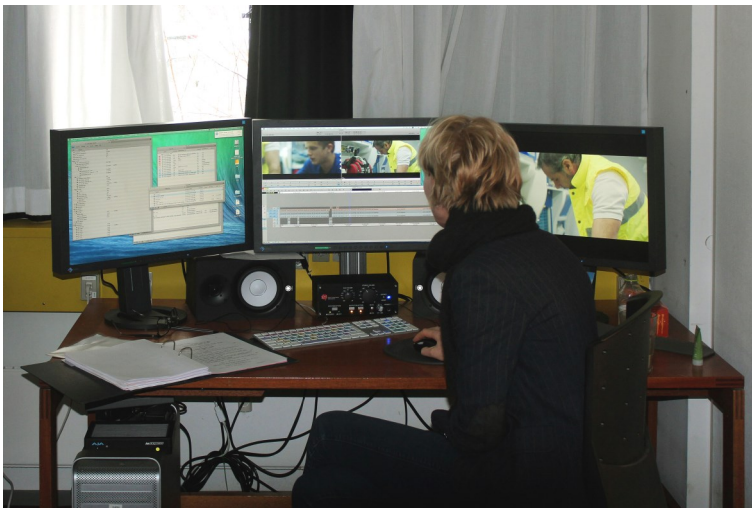
Billeder fra Regner Grasten Film

Efter interviewet fik jeg en rundvisning i de små og tætpakkede lokaler.

Klippefaciliteterne er faktisk det eneste filmudstyr, *Regner Grasten Film* selv ejer i dag. Et par yngre kvinder er ved at klippe *EN-TO-TRE NU*, der efter planen skal være færdig dagen efter.

I det store kontor sidder klippeassistenten, der henter og tilrettelægger filmoptagelserne, der befinder sig på en server ude på gangen.

Inde ved siden af sidder klipperen så med sine skærme.

Hun har ansvaret for den endelige film, og *Regner Grasten* blander sig ... ikke så meget.

På de godt fyldte reoler er der en skøn blanding af sirlige arkivkasser og sjove effekter, der oftest har en historie fra en film.

Under loftet hænger hovedet af en elg med en visse krans.

På vej ud kommer jeg igen gennem rekvisitlageret, som godt nok ikke har specielt med *Regner Grasten Film* at gøre. Det er firmaet *Rekvisitudlejning.dk*, der har deres raritetskabinet her.

Musik i Bio - på lærredet

Tre gange Puccini på stribe

Nogle af verdens bedste operaforestillinger kommer fra *Metropolitan Opera* i *New York*, og de kan ses under ideelle forhold i *Glostrup Bio* få uger efter, at de har haft premiere i *New York*. Det er jo ikke som at være der, men næsten. Faktisk er det på nogle områder bedre. Billedkvaliteten og lyden er perfekt hos os, og man kommer helt tæt på solisterne.

Der sker noget på lærredet hele tiden, også i pausen og ved scenskift. Vi får lov at kigge med bag kulisserne, og får små interviews med de medvirkende, når de let forpustede har været inde på scenen for at yde deres ypperste - eller lige før de skal ind. Det er ofte andre verdensstjerner, der holder mikrofonen.

I *Sofarækken* er det en særlig gruppe af aktive, der sørger for, at hver forestilling bliver en festlig oplevelse. Alle får et program med handlingen, medvirkende og baggrundstof, og der skænkes en forfriskning i pausen. Alt dette er med i prisen på kun 195 kr.

28. februar viser vi *Bizets* lille perle af en opera, *Perlefiskerne*. Et eksotisk drama, der forgår i det fjerne østen. Vidunderlig musik af *Carmens* komponist.

I april og maj vises intet mindre end tre *Puccini*-operaer på stribe. Det er *Turandot* (3. april), *Manon Lescaut* (24. april) og *Madame Butterfly* (8. maj). Nogle af de populæreste operaer til alle tider. Billederne nederst.

8. maj skal vi en tur over i den yndefulde belcanto-stil med *Donizettis Roberto Devereux*, og sæsonen slutter 12. juni mere dystert med *Richard Strauss' Elektra*. Med sæsonens operaer kommer man hele følelsesregistret rundt!

Se detaljerne på vore hjemmeside, www.glostrupbio.dk/opera.

Musik i Bio - på scenen

Som der fremgår af *Formandens Klumme* på side 3 vil vi gerne gøre noget for den levende musik i *Glostrup Bio*. Vi har jo den store, dejlige sal, der med sin fine akustik og mange, komfortable sæder egner sig fortræffeligt til formålet. Gennem årene har *Sofarækkens* aktive selv bygget en stor scene, der kan rumme et større orkester. Vi startede beskedent med mikrofoner og lydanlæg til musik, men har i 2015 anskaffet et professionelt anlæg med forstærkere, mikserpult, højttalere og hvad, der ellers skal til. På den måde kan vi klare det meste, men ellers kan der rekvireres yderlige udstyr og specialister efter behov.

Musikken dækker et meget bredt spektrum fra *Glostrup Byorkester* til hiphop. *Glostrup Musikskole* spiller i salen ved forskellige lejligheder, og f.eks. ved *Glostrup Kulturnat* er der gang i salen og musikken hele dagen og aftenen.

Faktisk har vi i vinterhalvåret koncert hver måned.

11. marts kommer *The Ragtop Trio* og spiller autentisk rockabilly med inspiration fra *Cash*, *Elvis* og *Bill Haley*. 15. april sørger *Peter Brander* for en fusion mellem blues og rock.

Koncertsæsonen slutter med en aften, der helt er viet til *Bob Dylan*, *Band Dylan* spiller og fortæller om den store sangskriver.

